53e jaar. — Nr 81. Zaterdag, 7 Juli 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 7 JULI.

VAN ALLES WAT.

Nu dat de kiezingen achter den rug zijn, vallen de liberale maskers van schijnheiligheid weer af.

Wanneer wij de liberalen beschuldigen van godverloochenaars, godsdiensthaters, helsche trawanten, papenvreters te zijn, dan blijven wij in de onbetwistbare waarheid.

Tot meerder bewijs halen wij aan wat in 't liberaal maconniek orgaan «L'ECHO D'OSTENDE» van donderdag 14 Juni 1906 aangetroffen wordt :

« *Wij, liberalen, moeten de punten* » *van het christen geloof bevechten overal,* » *altijd, zonder ophouden en zonder ge-* » *nade.* »

En verder wordt in 't zelfde schrijven herhaald :

« *Wij, liberalen, moeten de catholieke* » *leering openlijk, vrij en vrank en zonder* » *omwegen bestrijden, want zij vernietigt* » *het verstand, den wil en de vrijheid.* »

De helsche goddeloosheid der liberalen en socialisten kan niet duidelijker verklaard worden.

* * *

De kapel der Predikheeren te Parijs is door den zaakgelastigde van 't liberaal maconniek ministerie voor... danszaal verhuurd.

In plaats van lofgezangen tot God en Zijne H. Moeder Maria zal men er nu de gezangen hooren van de Fransche ontuchtige wereld. Er zal daar nu gebrast, onzedigen praat gehoord, gevloekt enz. enz. worden.

Moesten de liberalen en socialisten hier meester zijn, 't zelfde zou gebeuren en menige onzer Belgische kloosters zouden weldra tot danszaal of schouwburg dienen.

* * *

DE OUDSTE BISSCHOP DER WERELD. — Deze is Mgr. Murphy, bisschop van Hobart, hoofdstad van Tasmanië in Oceanië.

Mgr. Murphy werd geboren te Cork, in Ierland, den 18 Juni 1815, 't is zeggen, den dag zelf van den veldslag van Waterloo. Hij werd priester gewijd in 1838 en bisschop gezalfd zeven jaren later, in 1845, thans 61 jaren geleden, onder het pausdom van Gregorius XVI. Zijn eerste bisdom was dat van Hyderabad, in Indoustan. Hij bleef er tot in 1865, in welk jaar de H. Vader hem aan het hoofd stelde van het bisdom van Hobart, dat hij thans sedert 41 jaren bestuurt.

Ondanks zijne 91 jaren geniet Mgr. Murphy eene uitmuntende gezondheid. Ook zijn de Tasmaniërs niet weinig fier op hunnen eerbiedwaardigen bisschop, in wiens lang leven zij een onweerlegbaar bewijs zien van het gezond klimaat hunner landstreek.

* * *

DE RAADGEVINGEN VAN EEN DIEF. — Een advokaat had, dank aan zijne welsprekendheid, drie dieven gered van de straf die hen te wachten stond. De overste van dien lieven trio kwam hem bedanken, en, bij gebrek aan geld, als eereloon, gaf hij hem den volgenden goeden raad :

« Wilt gij de dieven uit uw buitenverblijf houden? Schaf u dan een klein hondje en een nachtlichtje aan. Eene kamer die des nachts verlicht is, doet bij den dief onzekerheid bestaan : de algemeene regel in dat geval is van daar niet in te breken. Wat de kleine honden betreft, de dieven duchten die meer dan de groote, omdat die kleine lawijdmakers zonder verpozen blaffen en onder de meubels vluchten, waar men ze niet te pakken krijgt ; terwijl een grooten hond op den mensch springt en in den strijd kan afgemaakt worden. Eene groote neerhof hond is trouwens meer verlekkerd op een stuk vleesch of been, dan een klein hondje, dat gewoon is goed gevoed te worden en zijn eten van bekende menschen te krijgen. Daarbij een groote hond kan verre van uw kamer verwijderd zijn en een kleine slaapt naast u op een stoel. »

Aan onze lezers te zien of ze raadgevingen van menschen die « op de hoogte » zijn der zaak, willen benuttigen.

Bedevaart naar Jerusalem.

Den 16 Augustus aanstaande begeeft zich voor de 15e maal de bedevaart « St-Lodewijk » naar Jerusalem. Deze bedevaart is samengesteld uit personen die de kalmte en de zoete godsvrucht verkiezen boven het woelend vertoog en de mengeling eener groote menigte.

Tot heden toe had deze bedevaart, die jaarlijks meer en meer bijval geniet, den reisweg der andere bedevaarten gevolgd, doch ditmaal heeft zij aan haar programma eene nieuwe belangrijkheid gevoegd. Zij houdt zich niet meer tevreden met Judea, Galilea, Egypte en Constantinopel te bezoeken, maar zij begeeft zich bovendien naar Damascus, op de plaats der bekeering van den H. Paulus, naar het huis van Ananias, van den H. Joannes Damascenus, enz. enz.

De bedevaart « St-Lodewijk » bestaat maar uit een vijftigtal personen, 't welk meer als voldoende is om iedereen tevreden te stellen. Met dit getal kan men schoone plechtigheden hebben en alle zwarigheden vermijden die de groote menigte oplevert. Het is dus een groot voordeel eene reis naar Palestina te ondernemen met een betrekkelijk beperkt getal bedevaarders die een uitgelezen gezelschap uitmaken.

De bedevaarders reizen op de prachtige schepen der « Messageries Maritimes » die door hunne grootheid, hunne krachtige machienen en volledige duurzaamheid de beste waarborgen opleveren. De zalen, kajuiten, badplaatsen enz. zijn verlicht met de electriciteit. Er is ook een geneesheer aan boord. In een woord de beste inrichtingen, onberispelijken dienst en andere voordeelen maken de overvaart zacht, gemakkelijk en aangenaam, zelfs voor deze die minst aan de zeevaart gewoon zijn.

Voor programma en inlichtingen kan men zich wenden tot den E. Pater Daniël Lappan, algemeen kommissaris van het Heilig Land, Oude Violettenlei, 8, te Gent.

Er is geen God !

Zoo schreeuwen de goddeloozen om hun geweten gerust te stellen ; maar alwie een gezond oordeel bezit, moet overtuigd zijn dat er een rechtvaardige God bestaat, Schepper van Hemel en van Aarde, looner van 't goed, straffer van 't kwaad. Voorbeelden zijn er genoeg van zienlijke straffen, overkomen aan kerkvervolgers, godslasteraars en godloochenaars. Ziehier eene kleine opsomming :

Judas verkocht den Zaligmaker voor 30 zilverlingen ! Hij hing zich op : zijn lichaam barstte open en zijne ingewanden vielen ten gronde. Annas werd verwurgd. Caïphas en Pilatus zelfmoordden zich en de joden doden sinds 1900 jaar in ballingschap, vermeden van iedereen.

Tien keizers, Romeinsche kerkvervolgers, stierven vergiftigd, vermoord en verwurgd door hunne eigene aanhangers. Ten jare 260 werd keizer Valerianus levendig gevild en zijn vel werd aan het plafond in den Perzischen tempel opgehangen. Keizer Diocletianus stierf van honger, na zijne tong, afgeknaagd door de wormen, uitgespuwd te hebben (303). Galerius in 311 en langen tijd vóór hem Antiochus en Herodes Agrippa verotten en werden door de wormen levendig opgeknaagd. Marcus Aurelius, die zich bekeerde, bleef gespaard.

Basilius, keizer van Constantinopel, werd met zijn zoon in een waterput gemetst (477). Zenon viel aan tafel buiten kennis ; zijne vrouw deed hem seffens in eene kist nagelen en verzegelen (491). Anastasius werd van zijn troon geworpen; zijne vijf kinderen werden onder zijne oogen doodgemarteld en daarna was het zijne beurt (518). Phocus werd onthoofd en Constant II werd in zijn bad het hoofd ingeslagen (668).

Den godloochenaar Maries werden de ingewanden uitgerukt. Arius vond men op eene waterplaats met de ingewanden op den grond. Valentinus, die zooveel christenen verbrandde, werd zelf op eenen brandstapel terecht gesteld. Nestorius zag zijne goddelooze tong door de wormen verslinden. Calvinus werd door eene schandelijke en afschuwelijk vuile ziekte ten grave gesleept. Hendrik VIII en Elisabeth stierven in de grootste wanhoop. Luther verhing zich, na een ganschen nacht in brassen en zedeloosheid te hebben doorgebracht.

Onze hedendaagsche godloochenaars vaarden niet beter. « Binnen twintig jaar zal men van geen Christus meer hooren » riep de liberale geuzengod Voltaire en, twintig jaar later, dag op dag, werd hij voor Gods oordeel gesleept, zijn eigen drek en vuiligheid verslindende. Collot d'Herbois stierf met het schuim op de lippen en werd door de verkens opgepeuzeld. Napoleon I legde de hand op paus Pius VII en stierf op Ste-Helena in ballingschap. Napoleon III schreef aan Cavour, den roover der Pauselijke Staten : « Doe voort maar handel spoedig » ; hij stierf in eene operatie in ballingschap. Gambetta zag zich vergaan door eene schandige ziekte, toen de kegel eener ongelukkige, die hij verleid en bedrogen had, een einde aan zijn zondig leven stelde. Zola, de goddelooze en zedelooze schrijver, stierf, versmacht in zijn eigen vuiligheid. Dat elkeen eens rond kijke en nog heden zult gij bestatigen dat het einde van vele van die eerlooze moonsters sterk te betwijfelen viel. Ziet den afgevallen renegaat Loyson. Men vertelt dat de goddelooze priester Carbonell met zinneloosheid is geslagen, enz. enz.

Goddeloozen en kerkvervolgers, vreest den rechtveerdigen God, want eens komt de maat vol, en loontje komt om zijn boontje.

En wat gezegd van het zondige Frankrijk ? Dit schoon en machtig rijk land, sinds 35 jaar bestuurd door liberalen, vrijdenkers, socialisten en ander goddeloos gespuis, gaat rechtstreeks naar den ondergang en de bankroet. Zij hebben het land voor eigen baat tot op den bodem uitgeput : Panama-, Wilson- en Humbertschandalen spreken luid. Dagelijks vernederen ze dit fiere land tegenover de mogendheden (Fashoda en nu Algesiras). Ze hebben het concordaat gebroken, de scheiding van Kerk en Staat bewerkt, de kloosters en priesters verjaagd en uit het land gebannen, hunne goederen aangeslagen ; de hospitalen en scholen verwereldlijkt ; de Christusbeelden neergehaald in de scholen, gerechtshoven en publieke plaatsen ; de kerken opengebroken en de gruwelijkste heiligschenderijen gepleegd, gemoord, gebrand, met een woord, God uit hun land gebannen.

100,000 fr. schuld drukt op het hoofd van iederen inwoner.

Leger en zeewezen zijn ontredderd en kunnen nog aan de minst ernstige mogendheid het hoofd bieden. Het Vadecards-spionneeringstelsel en de lichen hebben de beste elementen uit het leger verwijderd en dit sociaal-liberaal gouvernement, krijgsgevangen van het socialismus, liet de officieren en soldaten steenigen in de straten van Lens, zonder dat ze zich mochten verdedigen. De anarchie heerscht in vele departementen. Kasteelen, huizen en fabrieken werden geplunderd en verbrand, en binnen weinige dagen zal dit ongelukkig land de prooi worden der revolutie.

Frankrijk, uwe straf is begonnen en God weet waar ze zal eindigen.

Belgen, die uw vaderland lief hebt, richt uwe blikken naar Frankrijk en denkt dat al die gruwelen uw vaderland zullen overvallen, zoo eens het samenrot van liberalen, socialisten en democraten met le kiezing hovenkwamen.

Ziehier :

De Belgische liberalen hebben den schooloorlog ingevoerd in het jaar 1879. *Scholen zonder God !* Verschrikkelijk zijn de gevolgen geweest van die vijfjarige ongodsdienstige opvoeding der kinderen en de generatie die er uit is gesproten is een groot gevaar geworden voor ons land en geeft heden den genadeslag aan dezen die ze in 't leven riepen. De groote liberale partij is afgebrokkeld en vernietigd. Zij is de slepdrager geworden van het roode schuim. De voorzegging van den revolutionnairen, goddeloozen Anseele is heden bekrachtigd : Liberalen, gij zult de roode vlag volgen of niets zijn ! en langzamerhand hebben zij zich gedwee geschaard achter het vaandel der « sans patrie », het schuim van het modder der samenleving.

Leider Hymans, over eenigen tijd waart gij nog iets, heden zijt gij in den socialistischen draaikolk verzwolgen. Ziedaar, liberalen, uwe straf : uw ras zal nitsterven. Wie God tergt draagt er de gevolgen van en nu gij verbrand zijt in de oogen der eerlijke lieden zult gij in de naaste kiezingen gebrandmerkt en voor altijd weggecijferd worden. Want alwie nog besef van eigen waarde bezit, zal bedenken hoe vrij men leeft in ons duurbaar vaderland ; hoe wijs en meesterlijk het wordt bestuurd ; niemand wordt om zijne gedachten benadeeligd ; alle godsdiensten worden geëerbiedigd en gesubsidieerd ; vrijheid is er voor iedereen. Onze regeering heeft het land tot op het hoogste punt van rijkdom gebracht. Handel en nijverheid streeft op eene verbazende wijze vooruit. Ons land dient tot toonbeeld voor gansch Europa ; het is op sociaal gebied het eerste der gansche wereld. Wie zou dulden dat een samenrot van ruststoorders al het goede komt omver werpen dat er is gesticht ? Neen, niemand die het hart op de rechte plaats heeft, zal zulks in de hand werken. Gij hebt uw vaderland lief en gij zult het vrijwaren van onheil en verdriet, vrijwaren van verklikkers, cartellisten, combisten, daensisten en andere kerkdieven en logemannen.

— WEENEN. —

I. KINDERTRANEN...

Pansend vliegt de vlugge vlinder
Dartlend rond van bloem op blad,
En geen regenboog en was er
Die ooit schooner kleuren had !

— « Moeder, mag ik vlinders jagen,
In ons hofken, met mijn net ? »
— « Ja, mijn lieftje ! » — en nu lustig
't Beestje achterna gezet !

— Sst ! daar is hij reeds aan 't wippen,
Op die reine lelieblom...
Stil en zoetjes nu genaderd,
'k Werp er flink mijn netjen om...

Daar ! nu is hij wel gevangen !
Aai ! ik ben hem weder kwijt !
Maar ik zal u toch wel knippen,
Rappen vlinder die gij zijt !...

Tierend springt de kleine kleuter,
Juicht en jubelt blijgezind ;
Vliegt en stormend op en over,
Rapper als de rappe wind !

Maakt een oorverdoovend leven,
Roept en schettert hel en luid !
Och !... daar vliegt de bonte vlinder
Eensklaps 't kleine hofken uit !

Plots... als een geschoten vogel
Sterft de vreugd in hart en mond,
Heete traantjes rollen neder
Van zijn kaakjes, op den grond.

Wat verdriet toch, en wat lijden,
Wat gesnik toch en geween ?
Al die luide lieve leute
Stuk geslagen en vertreën !

Moeder komt op 't luide schreien
Toegeloopen : « Liefste mijn,
Waarom toch die heete tranen,
Waarom toch zoo droevig zijn ? »

't Knaapje legt zijn krullekopken
Op zijn moeders borste neer :
« Liefste moeder, weent het snikkend,
'k Zie den vlinder nooit meer weer. »

HEYM.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, MAANDAG 23 JULI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 229 koeien en kalveren, 163 vette varkens en 1340 magere varkens, schapen 0.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. BROEDERS, alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee bladen**.

Volksbond St-Maternus.

Een zeer groot getal eere- en werkende leden, vergezeld van hunne familie, was zondag avond bijeengestroomd in de tuinen van den Volksbond — die met veel smaak verlicht waren — om het concert, door de « Eburonen Wacht » gegeven, bij te wonen.

Onze onvermoeibare muziekanten, onder de leiding van hunnen ieverigen bestierder, M. Adolphe Derkers, bekwamen er een overgrooten bijval en werden levendig toegejuicht.

Bij het huiswaarts keeren drukten velen den wensch uit dat de Volksbond dikwijlder zulke aangename concerten zou inrichten, die zoo zeer in den smaak zijner leden vallen en door hen altijd zoo talrijk worden bijgewoond.

VEEVERZEKERING VAN TONGEREN

Belangrijke tombola

TOEGESTAAN DOOR HET SCHEPENCOLLEGE.

Uitloting van VERSCHILLENDE KOEIEN en andere PRIJZEN VAN WAARDE. Prijs per nummer **25** cmes. De datum der trekking is bepaald vastgesteld op

Zondag 15 Juli.

De personen die nog verlangen nummers te bekomen, zijn verzocht er zich zoo haast mogelijk van te voorzien op het bureel van dit blad, bij de verschillende wijkmeesters, alsook in het lokaal van den « Volksbond St-Maternus » (Hondstraat).

Iedereen, ook de leden die geen deel maken van de « Veeverzekering » kunnen deelnemen aan deze loterij.

Bommershoven. — Verleden zondag was onze parochie aan 't vieren van een zeldzaam feest, namelijk de inwijding van de hergotene klok, onlangs gekliefd door het luiden op het jubelfeest van O. L. Vrouw Onbevlekt Ontvangenis. Bij het hergieten der klok had men nog een aantal kilos nieuwe stof bijgevoegd, zoodat de klok, merkelijk vergroot zijnde, bij hare terugkomst voor de Parochianen onkenlijk was geworden. Dit feest werd voorbereid door prachtige versieringen. De aaneengewerkte balken, dienende om de klok voor het koor der kerk te ondersteunen, munten uit door hun sieraad.

De inwijding geschiedde in bijzondere omstandigheden.

Monseigneur Schoolmeesters, groot Vicaris van 't Bisdom, omringd van den Eerw. H. Kan. Peeters, rustend Deken van Tongeren, den Eerw. Heer Deken van Borgloon en andere Heeren Geestelijken, voerde de Ceremonie zoo plechtig mogelijk uit. De Peter en de Meter waren de milddadige en alhier welbeminde Mijnheer en Mevrouw Naveau. Op dezen dag was de kerk te klein. Niet alleen de parochianen maar eene menigte volk der omliggende dorpen woonden het feest bij. En terwijl Monseigneur de plechtigheid voltrok, bleek op het gelaat der Parochianen eene ware huiselijke vreugde vereenigd door het gebed van dankzegging jegens God over de weldaad van dezen dag. Hunne vreugde steeg ten top, wanneer zij, na de inwijding, door hunne eigene krachten de toonen uit de nieuwe klok mochten doen weergalmen, de kinderen werden ook niet vergeten. Mevrouw Naveau, de Meter der plechtigheid, deed ter hunner grootste kinderlijke tevredenheid de suikerbollen rollen zonder ze eenigzins te sparen. Des anderendaags heeft men na een groot en moeielijk werk, in de tegenwoordigheid van vele nieuwsgierigen, de klok in den toren teruggehangen. Om 4 uren reeds in den namiddag weergalden voor de eerste maal hare zoete en aangename toonen door de schilderachtige streek van Bommershoven.

HERDBOOK van het kanton Borgloon. — UITSLAG DER PRIJSKAMPEN.

De premiën werden in de verscheidene omschrijvingen toegekend aan de volgende dieren :

1e OMSCHRIJVING. — BORG-LOON, 14 JUNI.

Eerste prijskamp. — KOEIËN.

1e prijs Minethe, blauw-wit, aan M. Fr. Timmermans, Rullingen-Loon. — 2e pr. Cadie, wit-rood aan M. Jan Timmermans, Mettecoven. — 3e pr. Bella, zwart-wit aan M. Jan Daris-Claes, Borg-Loon. — 4e pr Lisa, wit-rood, aan M. Christ. Delvaux, Jesseren. — 4e pr. Koe, blauw-wit, aan M. Christ. Schuermans, Borg-Loon. — 6e pr. koe, wit-rood, aan M. Aug. Strauven-Gheysen, Cuttecoven. — 7e pr. gedeeld tusschen koe, zwart-wit, aan M. Zozine Mellemans, Gothem, en koe, rood-wit, aan M. Jan Dircks-Candrix, Hendrieken.

Tweede prijskamp. — VAARZEN.

1e en 2e pr. aan Elza, rood-wit, van M. Jan Hacquart-Odeurs, Hendrieken en aan Nana, rood-wit, van M. Jan Timmermans-Eyben, Mettecoven. — 3e pr. aan Noirette, zwart-buikwit, van M. Zozine Mellemans-Salmon, Gothem.

2e OMSCHRIJVING. — GUYGOVEN, 29 JUNI.

Eerste prijskamp. — KOEIËN.

1e pr. Marianne, zwart-wit, aan M. Wed. Vanvinckeroy, Vliermael — 2e pr. Moetje, zwart-wit, aan M. Wed. Cuyx, Cortessem. — 3e pr. koe, rood-wit, aan M. Jos. Denvos, Vliermael. — 4e pr. Isabella, rood-wit, aan M. Wed. Vandeweyer-Timmermans, Vliermael. — 5e pr. koe, zwart-wit, aan M. Lamb. Kappene, Gors-op-Leeuw. — 6e pr. gedeeld tusschen, Rozette, rood-wit van M. Martin Moens, Cortessem en Siska, zwart-wit, aan M. Jan Cnuts, Cortessem. — 7e pr. gedeeld tusschen, Marie, zwart-wit, M. Jan Van de Clee Wintershoven en koe, rood-wit, aan M. Lambrix Jan, Cortessem.

Tweede prijskamp. — VAARZEN.

1e pr. aan Noirette, zwart-wit, aan M. Willem Pauly, Mersenhoven-Guygoven. — 2e pr. aan Blanchette, wit-zwart, aan Mad. Wed. Cuyx, Cortessem. — 3e pr. Rozette, wit-rood, aan M. Polus Reweghs, Guygoven.

3e OMSCHRIJVING. — HEERS, 4 JUNI.

Eerste Prijskamp. — KOEIËN.

1e pr. Bleuette, blauw-wit, aan M. Knapen-Bodson, Gutscoven. — 2e pr. Bleuette, wit-blauw, aan M. Alf. Stas, Opheers. — 3e pr. Grijs, vaal-wit, aan M. Ivo Aerts, Martinne. — 4e pr. Nethe, zwart wit, aan M. B. Strauven, Basheers. — 5e pr. koe, blauw-wit, de kinderen Moies, Opheers. — 6e pr. Cathrine, rood-wit, aan M. Hendr. Smets, Heers. — 7e pr. Lisa, wit-vaal, aan Hub. Vossius, Heers.

Tweede prijskamp — VAARZEN.

1e pr. Lisa, wit-rood, aan de gebroeders Corswarem, Heers. — 2e pr. Fina, wit-oor blauw, aan M. Hub. Vossius, Heers. — 3e pr. vaars, wit, aan de kinderen Moeies, Opheers.

4e OMSCHRIJVING. — ULBEEK, 12 JUNI.

Eerste prijskamp. — KOEIËN.

1e pr. Marie, blauw-wit, aan M. Eloi Belleroid, Wellen. — 2e pr. Belle, wit-blauw, aan M. Wed. Leander Van Roey, Ulbeek. — 3e pr. Witte, wit-rood, aan de kinderen Oudebronckx, Wellen. — 4e pr. Maas, wit-rood aan M. Wed. Vannitzen, Ulbeek. — 5e pr. gedeeld tusschen : Elza, rood-wit, aan M. Hil. Robben, Alken en Bethe, rood-wit, aan M. Pieter Schoenaers, Berlingen. — 6e pr. gedeeld tusschen : Marianne, rood-wit aan M. Vannitsen, Herten, en koe rood-wit, aan M. Hermans, Alken.

Tweede prijskamp. — VAARZEN.

1e pr. Fina, blauw-wit, aan, aan M. Reweghs-Belleroid, Wellen. — 2e pr. Geluk, wit-rood, aan M. L. Thoelen, Alken. — 3e pr. Pauline, wit-rood, aan M. Timmermans, Vlood-Herck-Wellen. — 4e pr. gedeeld tusschen, Mimike, rood-wit, aan M. El. Craeybeckx en Bella, wit-blauw. aan M. Wed. L. Van Roey, Ulbeek.

Bloemencorso. — Op zondag 22e Juli aanstaande, te 5 ure namiddag, wordt er — door de zorgen van onzen bloeienden « Burgerbond » — in de hovingen der CONCORDIA eene groote en schitterende *Bloemencorso* ingericht voor kinderen.

Iedereen is toegelaten aan dit veelbelovend *kinderfeest* mede te doen. Het zal hoofdzakelijk bestaan in een prijskamp voor bebloemde en versierde kinderrijtuigjes, karretjes, wagentjes, bespannen of niet, rijwielen, voor jongens, die de 15 jaar niet te boven gaan.

Een speciale keurraad zal, in alle onpartijdigheid en rechtvaardigheid, de prijzen toekennen. Deze prijzen zullen bestaan in kunstvoorwerpen, waarvan vele den naam zullen dragen van sympathieke Heeren en voorname families der stad, die alzoo hun belang in dit schoone feest willen doen blijken.

Buiten dit zullen de meêdoende kinderen ruim bedeeld worden met speelgoed, om hen te beloonen voor hunne medewerking.

Gedurende heel den duur van het feest zal de *Koninklijke Harmonie* onder de leiding van meester Duyssens een prachtig concert geven, hetgeen wel met de minste aantrekkelijkheid van het feest zal wezen.

De inkomprijs is zoo laag mogelijk gesteld, opdat eenieder er zou kunnen op tegewoordig zijn. 20 centiemen per persoon. — ALLEEN de kinderen van het Corso en de meiden welke het vergezellen worden vrij toegelaten. — Voor alle inlichtingen en inschrijvingen wendde men zich tot de Heeren Jos. Deckers, Voorzitter, Emiel Van Grieken, schrijver en Jos. Vanden Born, bestuurlid. T.

Examens.

M. Pierre Collée van Tongeren, neeft de tweede proef van het examen der Candidatuur in Wijsbegeerte en Letteren afgelegd.

M. Paul Albert van Tongeren, heeft, *met onderscheiding*, de tweede proef van het examen der candidatuur in Wijsbegeerte en Letteren afgelegd.

De Erfgenaam van NIEDECK

(31e vervolg).

Wat was er van haar geworden, sedert zij, thans 18 jaar geleden, het bal in de *Staal Hamburg* opluisterde ?

Eene bleeke, vervallen vrouw, den rouwsluier over de vergrijsde lokken, het sombere krip langs de vermagerde gestalte neerhangend. Toch maakte zij, ook zelfs nu nog, door hare voornaamheid grooten indruk. Op haar volgde graaf Rudiger met de gemalin van M. von Niedeck.

Geleid hij gravin Johanna ? — of geleid zij hem ? vraagt men zich onwillekeurig af.

Is deze grijsaard, op wiens gelaat onberstelbaar leed zijn stempel gedrukt heeft, de trotsche en krachtige man van vroeger. Hoe beel anders ziet Wulff-Dietrich er uit, die nu achter hem de zaal binnentreedt.

Eene prachtige verschijning is hij, in de schitterende uniform van opperhof-jagermeester. Aan zijnen arm, baronnes van Nordlingen. Zij is lief gekleed, en is in druk gesprek met haar *partner*. Geheel onbewust van wat er ginds aan den Rijn, tusschen hare dochter en Wulff is voorgevallen, is zij geheel onbevangen.

Op hen volgt Pia, aan den arm haars vaders. Zij is een marmerbeeld gelijk, bleek en in het wit gekleed. Zij houdt de oogen neergeslagen en gaat als in een droom voort, niet ziende hoe verrukt ieders blik op haar rust.

Nu komt het laatste paar.

Een jonge luitenant in schoon marine-uniform en naast hem... freule Aurelia !

Wat beteekent dat ! Waar blijft nu gravin Fransje. Zij die door de Angerwieseners nooit van nabij gezien is, en naar wier kennismaking men juist 't meest verlangde ? Zou zij misschien nog achteraan komen, met een anderen, vreemden gast.

Neen, de deuren sluiten zich, en de grafelijke familie neemt op de voor haar bestemde zetels, tegenover het altaar plaats.

Het orgel, dat den ganschen tijd in de aangrenzende kapel gespeeld heeft, verstomt.

Daar treedt graaf Willibald voor het altaar. Hij draagt de Johanniter-orde-uniform en ziet er opgewekt en krachtig uit. Hij deelt mee, hoe hij naar overoud gebruik den toekomstigen heer van Niedeck naar deze heilige plaats zal geleiden, waar hij den eed van getrouwheid alleggen zal.

— Het is met groote vreugde en innige dankbaarheid jegens God, die mij waardig keurt dezen dag te mogen beleven, dat ik zoo aanstonds aan u, mijn onderhoorigen en bedienden, den toekomstigen heer, erfgenaam van Niedeck zal voorstellen, zoo sprak hij op luiden toon en toen verliet hij met vaste stappen het altaar, echter niet om op Wulff-Dietrich toe te treden, maar om zich tot aller verbazing naar de ter rechter zijde gelegene deur der kapel te wenden, die op dit oogenblik door den getrouwen Friedrich en den grijzen Kuhnert met van vreugde schitterende oogen geopend werd.

Een jongeling, gekleed in de schilderachtige dracht der hofpages, treedt met uitgestrekte handen graaf Willibald tegemoet. Deze vat ze met trotsche vreugde, voert den jongeling voor het altaar en met jubelende stem spraak hij :

— Hiermee stel ik den aanwezigen, in alle plechtigheid den toekomstigen heer van Niedeck voor : Mijn zoon Frans Johan Borwin, Rijksgraaf van Niedeck !

— Fransje ! Fransje ! hoorde men van alle kanten roepen.

De vroegere kleine gravin rukt zich van de hand des vaders los en werpt zich in de armen van Wulff-Dietrich.

— Neef, mijn beste neef, zijt ge nu boos op mij, is het u een teleurstelling, of zijt ge nu tevreden ? En driftig Pia's hand grijpend, vereenigt Fransje de handen dezer beiden met vasten greep tusschen de hare.

XXVII.

Gravin Fransje een jongen ! De dochter van den heer von Niedeck een zoon ! Groote opgewondenheid had zich van allen meester gemaakt.

Graaf Rudiger staart met verglasde oogen de schitterende verschijning aan. Zijne lippen wilden spreken, maar hij vermocht geen geluid te geven.

Zijne vrouw is doodsbleek geworden. Als ontzet rusten hare oogen op den zoon Frans ! Eensklaps te voorschijn gekomen om de schoonste, rijkste plannen en verwachtingen te schande te maken.

Willibald heeft een zoon ! De bezitting komt dus niet aan Wulff-Dietrich ? Wat moet er nu van hen worden, van hen, die toch reeds door Hartwig's schulden tot den bedelstaf gebracht zijn. Met radeloozen angst ziet zij haren man aan. Deze ziet er echter niet naar uit of hij haar raad en hulp kan verschaffen. Daar ziet zij hoe de Angerwieseners haar onderzoekend aanstaren. De oude trots en hoogmoed verheffen zich, zij klemt de tanden op elkaar en dwingt zich, zich naar Johanna te wenden.

— Dat is waarlijk eene groote verrassing, lieve nicht ! Hoe hebt ge uw geluk zoo lang geheim kunnen houden.

Hare stem klinkt heesch. Johanna drukt haar hartelijk de hand en wijst naar haren man, die zijn zoon tot zich wenkende, nogmaals de trede van het altaar bestijgt.

— Dames en heeren ! roept hij, zooeven heb ik u in mijn zoon een raadsel voorgesteld, waarvan ik u thans onmiddellijk de oplossing geven zal. Indien iemand het recht en de echtheid (hij glimlacht) van mijnen zoon in twijfel mocht trekken, zoo kan ik eenige getuigen aanvoeren, die elk gewenscht bewijs kunnen leveren : dit zeggende, wees hij op drie heeren, die den jongen Frans uit de kapel gevolgd waren. Reeds bij zijne geboorte heb ik mij op alles voorbereid, en alle vereischte stappen gedaan, om hem zijn erfrecht te verzekeren.

De drie genoemde heeren draaiden de acten tusschen hunne vingers.

— Uw zoon is uw sprekend evenbeeld, beste Willibald, zegde graaf Rudiger, met een flauw glimlachje. Alle twijfel dienaangaande is geheel buiten gesloten.

— Ik dank u, Rudiger ! Frans Johan, Borwin, rijksgraaf von Niedeck, werd mij op den 20 Juni 18.. door mijne echtgenoote, Johanna, Vrijvrouwe von Nordlingen, te Wiesbaden geschonken, en aldaar in het kerkelijk register ingeschreven. Ik moet thans, helaas ! even op een zeer treurigen, en moeielijken tijd terugkomen, om u te verklaren, hoe ik er toe kwam om den zoo vurig verlangden zoon, al deze jaren achter het masker van eene dochter te verbergen. Ik meen de dagen, waarin men getracht heeft mij als ontoerekenbaar te verklaren, en onder curateele te stellen. Eer mijn kind geboren werd, deed ik eene geloofte, om alles te doen, wat in mijn vermogen was, om het tegen booze lagen en listen te beveiligen ; en geen middel scheen mij zekerder, dan door — voor de buitenwereld — den knaap tot een meisje te maken. Slechts zeer weinige personen in onze allernaaste omgeving wisten het geheim.

» Daar het echter hier, op Niedeck, schier onhoudbaar zou geweest zijn, begaven wij ons voortdurend op reis, ten einde, in het buitenland, zonder vrees, onzen zoon, een echte jongensopvoeding te kunnen geven. Wij leefden daar onder een aangenomen naam, en Frans is, als iedere andere jongen, in eene broek opgegroeid. Alleen den korten tijd dien wij hier nu en dan, vooral de laatste jaren, doorbrachten, zagen wij ons genoodzaakt, onzen wilden bengel meisjeskleeren aan te trekken, eene comedie die hem kostelijk vermaakte, en mijne vrouw en mij dikwijls het grootste plezier bezorgde. Eerst was ik voornemens het geheim slechts bij zijne meerderjarigheid te ontsluieren. Mijn zoon betoont zich, God zij dank, echter zeer militairgezind en koestert daarenboven den wensch, om te gaan studeeren, het werd dus meer dan tijd dat huisleeraren en gouverneurs het veld ruimden ; dit deed mij besluiten, dat tijdstip te vervroegen.

Voor mijn besten neef Wulff-Dietrich, dien ik oprecht lief heb gekregen, zouden mij deze veranderde omstandigheden van harte leed doen, wanneer ik niet overtuigd was, dat juist het verlies van Niedeck hem groot genoegen doet. Het zal mijn liefste plicht en grootste zorg zijn, zijn geldelijk verlies zoo gering mogelijk te maken, en ook gij, liefste Rudiger, zult aan dezen dag niet met haat behoeven te denken.

Het verleidene zal vergeten en geheel vergeven zijn. Over uwe toekomst spreek ik u wel nader, en dan hoop ik dat gij in het vervolg niet alleen mijn neef, maar ook mijn vriend zult zijn. Dat zal de schoonste wraak zijn, die ik op u denk te nemen.

Met deze woorden verliet graaf Willibald zijne plaats, stak Wulff-Dietrich de hand toe, en drukte den kamerheer aan zijn hart.

— Gij hebt mij dus vergeven, Willibald ! riep graaf Rudiger zoo luidde zijne zwakke stem hem dit toeliet. God moge u daarvoor zegenen !

Terwijl al de aanwezigen luide en in de grootste opgewondenheid met elkaar spraken, zag Willibald zijn neef diep in de oogen en vervolgde stil en met zenuwachtige gejaagdheid :

— Ik wil in dit uur waarheid spreken tegenover u, Rudiger. Ik heb u gehaat, ja, gehaat, zoolang ik u ken. Het was niet alleen voorzichtigheid en wantrouwen dat mij het bestaan van mijnen zoon voor u verborgen deed houden. Gij wildet mij tot een bedelaar maken, mij in een krankzinnigengesticht opsluiten, daarvoor wilde ik u wederkeerig te gronde richten. Dit was mij des te gemakkelijker, omdat ik zag hoe gij, vast op de erfenis rekenende, uw vermogen verkwistte ; hoe Hartwig, daarop bouwende, schulden op schulden maakte. Gods wegen zijn echter wonderbaar. Hij spreekt : « Mijner is de vergelding ! Mij is de wrake. » Sedert ik uwen Wulff-Dietrich leerde kennen, hoogachten en liefhebben, is bij mij alles anders geworden. Mijn beste Frans heeft er veel, zeer veel toe bijgedragen, om mijn haat in vriendschap te veranderen. Alles zal van nu af aan u vergeven en vergeten zijn, ter wille van Wulff-Dietrich.

De kamerheer drukte zwijgend de handen van den spreker, toen zocht zijn oog Wulff-Dietrich, die, den arm om « Fransje » geslagen, in druk gesprek met zijn nieuwen neef verdiept stond.

— Thans begrijp ik eerst mijn zoon. Nu weet ik waarom hij er niet op los wilde leven. Hij staat thans op eigen voeten.

— En hij treurt niet om het verlies van Niedeck, dat kan ik verzekeren, zegde Willibald met stralende oogen. Hoed af, voor een man, die niet de speelbal van het wispelturig lot wil zijn, maar dit integendeel aan zijn krachtigen wil onderdanig maakt. God geve, dat Fransje